

1603

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

REGISTER 45

(I = Acc. nr. 1604)

(475)

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESSAMLING

1603

4003

1

Svar på frågorna i brevet.

2) Kläckan & käre och den munda unga  
 gå i gårdarna och sjunga kläckans  
 och de blöta tjundarna på mat och glögg  
 Sagan särskild kläckel den jag ej  
 talas om.

3) Vilken trakt i Länsmå  
 kläckans är ifrån det jag ej: 3)  
 fullt vid 1-4

Jag skall här beskriva kläckans så gott

Den kläckan jag kan

2) personen satte sig på högt håll  
 och i kläckerna och kypade så i  
 kläckan

2) stöd med ryggen mot kläckan  
 med armarna i kläckans  
 och på öfste på så vis att väga upp  
 kläckan.

Helt sållskapet satte sig i en ring på gärdet så skulle en gå inne i ringen och ta. sedan på skam vilken flyttades ifrån den ena till den andra.

### Gömma ringen

Man trådade upp en ring på ett snöre vilket knöts tillsammans. Allas minnans skulle mälla i snöret och ringen flyttades från den ena till till den andra. Man, en gick inne i ringen för att söka på den. Den som sökte i ringen hade var i tur att söka efter den.

### Låga vär

En av sållskapet, frågade de andra, vill ni höra vär? de skulle då säga hur mycket, de ville ha, den frågades är ni fattig eller rik? var man fattig fick man mycket på köpet i matvatt fall inte, så var det en strap efter: "Var

Läger gå i i bröst kammer gå igen, så för ni varken grina eller flina eller vise kammer utan göra så här: man skulle då ha någon särskild kumbrigt på sig. Man kunde man ej då ha betalt för väsen kunde man ej då hålla sig för stratta fick man ge pant.

### Pantlösningar vara

Står på kypert - sätta foten på ett smickpant

Räkna stygnarna på kinden, man tillade ut och så det är en fårtom alla de andra.

Lamma svar blev det om man sågna de tegelstannarna på Taket.

Ära timmerstock. Man drog med kamman mat en olän, så många gången som det var bestämt att man skulle dra timmerstock.

\* "lägga" = fara iväg

Blacka omkulten under snön

2 skulle sätta sig på var sin stol  
så skulle de ha ett stycke över sig

Räkna dagarna i veckan

2 skulle sitta på var sin stol med  
ryggen mot varandra så tog den ene  
en stol i min vände sig mot den  
andra och räknade söndag måndag  
o s v. Den andre skulle väl ha hanteln med sin mun?  
läsa för presten.

Den som skall låsa panten fick gå  
ut man hade 2 stolar på golvet  
med ryggstödet uppåt och ena av  
andra, så lade man ett lakan över,  
så fick den som skulle låsa panten  
kamma in fick den en båt i handen  
och sätta sig på stolarna som de slog  
med. "Jag över och jag bränner vad  
skall den göra som panten i genkan  
ner" såes för varje gång panten skulle  
utlösas

Om basen skulle begäfra sjelfvildingar  
har jag aldrig hört, men när jag var  
barn fanns det på Kinnstads bystrogård  
gravar efter sjelfvildingar De låga i  
mattor till riktning som de andra grav-  
arna och nära muren de låga över  
bystrogårdsmuren deras andra ligger  
ej gå nära graven utan stå långt  
bort från G. heller ligger blackarna ligger  
De ligger ligger med hufvudet i söder  
och fötterna i norr och Håradadsmaren  
Otta och Andersson i årliga 88 år hade jag  
högst få reda på mycket gammalt  
men trots det att han är vid full  
ålder och fullt redig i sina tankar  
kunne jag ej få reda på något  
eller att det skulle finnas en base  
i varje närad det väste han

Namnet Pelle och Mardarus tycker jag mig  
ha hört men vet inte om namn.

Piskraklön kallades Stäket lördag.

Se I: 31

Skåla

Jag har hört talas om en bera som  
brändes på bål i Skärkind Han ställe  
efter Skänk men det ej något mera om  
det berättat av P Sandberg Gjöby från 1815

Se I: 32.

Har ej hört någon annan än min  
ormor tala om att de bländes till  
Stämsterbrunnar i Långsta Tärnvalle  
Ej från någon annan plats heller, men

det är väl troligt att sådant <sup>ofta</sup> med andra på andra

Chajel brukades på de högsta bergen.

[1] I Skärvinge hade Skärstads socken

få ett högt berg der var det alltid may-  
el eller såg man ändå balt till

Wittekint och Skärvärden och många

Mayelvar sågtes även der. Hå se may =

eldarna på Skärvinge berg såts det

och brukades värre Den dansande ~~may-~~

dansin såtte sig ut en gammal plats

att dansa på. naturligen var det dragspel  
Jag har hört en sägen att mayelvarna  
är en sedt sedan det fanns bargar  
De trodde bargarerna skulle förvinna  
när de fick se elden och höra skotten  
så att de bara bröta när dygnerna släpptes  
på betes

Skärsta hade fått namnet efter sin  
ormor Skärde 1. I 35

En släkting till den förest annämde [I: 33]

Nils Andersson på Lyckan Långeryds

socken Kalle på Lyckan, min man

det ej något annat namn på honom,

han var kallad der för Nils Andersson

Har talat om att han följde på <sup>en ung dam</sup> kärle lass

mellem Långfärd och Skärvinge

Han blev då fast för att skydda gäst

ifrån Tärnvalle byn till Skärstads

byn, ja ibland kunde han få dem

med andra till Borge byn Skärstads hände

oet, att han fick dem på igen, när han  
som de åter till Linträning och bästarna  
hvar för tvåhundra, så kom åt gästarna,  
att nu kunde de få gå av och skjuta på.  
det gjorde de men då gick det undan.

En gång när han till Torrvalla  
kyrka, var han gick av och tillade mellan  
bullen på vensta hästen, och då fick  
han se gästen, hur han såg ut gav han  
ej någon beskrifning på. Detta var  
Wictor Jalarsson berättat född i Boo  
Värdsberg 1806.

Boen som varit min Mor är tryckt  
och heter Grensk typite men är så illa  
åtgången att det fins varken båg om  
eller slut jag kunde ju sända det som  
fins kvar av den

Om Wypopp och Gärdery stalle konstre  
kunde finnas något att berätta

men ej av något vidare värde  
och får öfrigt ej så passande att skriva  
om. Se I 58 o 56.

Sågerna och sederna har jag hört av  
min Moder och Mormoder Sagan om  
de tre gummanna har jag hört berättas  
av en Gumma boende i Udden  
Kinnstade socken, Södra Katarina försam.  
som, när jag var liten, jag set en saga  
tit som jag skall uppteckna öfver  
berättad av henne. att jag minns den  
så bra är just oet, att jag som äldre  
berättat dem för andra barn. <sup>tydligt</sup> min  
jag ej om det var någon av sågerna  
jag ej angett sagesman för.

Sagan utegländ!

skall fåga efter den.  
d. O.

Min genomlysandet av häftena har  
minnet sammit åter på mycket som  
jag och varit för länge sen.

...

# Gamla föreställningar

Syden 11-12.

När man fick klippa färan skulle  
man lägga Ullvassan under kötskardet,  
när man kom in. Färan skulle då ej  
gå in på andra ägar, när de kom ut  
på bete

Fick man dåligt bröd, var det  
bra att stjäla 3 spanar på närmaste  
grannes nedbacke och lägga in i  
bakugnen när man eldade den

Det litta i eggen på den var ej bra  
älmingsstone ej för mycket, ty då gick  
billet in den oet har min man Wittar  
Johansson sagt

Om skall ej flytta till en ny plats  
färan fågarna sate sig man  
framme då att Ullvassan

Wittet som ett barn är döjet i skall man  
hålla ut der gräset är långt, ty såfar samet  
länge när



En kvinna som fått barn höll sig hemma tills han "gick i kärle", som det kallades

Man kan kryta änket på så vis, att man tar 5 venstrå och håller i handen, på skott det vara en annan som änkar sig något och kryter dem blir det då en-sing av dem kommer änkan att stå in

Man kan även ta ett venstrå, sätta det emellan hannen och pekfinger och magtar också det igenom, der det blir då liksom en droppe uti slutet på stätt, der det den droppen visar, skall en flödra få sig en fröman.

Lysketgubbar har jag sett på en äng på Lundby ägar. Skulldag ta sacken på hunden

En kastanj har jag sett många gånger på sig det skall vara löss omte.

Folkmedicin och dylikt När någon mås sades slut alltid i min barnstam: Godt gjett jag har hört att det var sedan oligensiden gick men hade det spåket.

Andt bett finns i vattnet, blir man biten deraf kan det äta sig intill benet på en lem.

offrammat eller arsklippt har måste man bränna nytt. Kammen det ut på backen får man kupervassle. Lågarna kan också ta deraf till sina ben, och så kan man läta på skapa i kuprudet

Bonar som blivit igjeldagna deraf

14. Viktigt förrän solen gått ned.

Stade man sig i tungan med ett kraft  
skat, när man åt kräftor var det  
fara var det att man kunde få tygelm  
der

Garde någonsig sned och vind  
och hade alla möjliga grimaser kunde  
det vara farligt om vädret vände. Man  
kunde då få bli i samma ställning  
får alltså

Der en kräft tumlat var man såde  
att gå över, förby det kunde bli en  
svår ryggsvärk efteråt

En kostadig åga att hela och fördyren  
heltiga bladar på kroppen och den  
svåra vitor ffjölles: Tag tre eller 4 sådana  
gradar som lins i trädgärda.  
lägg dem levande i Barnolja i en

kräka och sjuk dem även elden en  
timmes tid. Sila det sedom i ett glas  
genom ett tråde och bestyrk ansigtet  
dagligen dermed morgon och afton  
Det är visst och sanfärdigt, att det  
ansigte som får tummat sådana  
en från alla människors omgångar  
Skall inans många dagar bli sent  
och bläst (avskäpset efter en bok  
tryckt 1755 och kallad den sluga och  
fäständiga gubben. +

Om en Orkan

Min mor tälade om, att när man var  
hemma i sitt föräldrahem var det en  
dräng som kom att gå igenom en  
<sup>virvelvind</sup>  
haveri, som kom klia syn, när det  
färdigt är alldeles tungt. Han der  
ag och <sup>var</sup> en riktig ed och sa:  
vad är du för en missaggsnise.  
det skulle man ej ha gatt, ty man  
blef så sjuk, att man fick intaga



sånger och blev ej bättre förrän dagen  
derpå.

ett stycke en fläskbit och smörgå  
värtarna på handerna med och sedan  
lågga fläskbiten in der en jordskärst  
sten har djupet många ar med sina  
värtar.

En rättarekruken Jorannan Darg från  
Skrammen Landryge saken kunde  
haka en delbart som var bra. för  
tongedeha sjukam ar 9 porten trädslag  
togs årskottet. något skulle vara med  
af det gamla årskottet. elson kottet sam sagt  
var en delbart ar jag tror jag mino att  
det var 3 onatskedar om dagen som ar  
spika baret skulle tag ar i Kristarna  
måste tag ar ar löftad jag har här  
mångt sagt att det dyggen.

trättar man sig i vatten sam ägg

kottat i för man värtar på handerna

### Jordar

- 1) Om 2 personer trättar sig på samma  
gång i samma vatten kommer den  
bede sjelf och vil trättar sig med
- 2) Om ett barn satt på g afvet eller  
någon annan plats fick man ej  
gå matade bring det by dei väste  
det ej mera
- 3) Om 2 personer satt och matade vem  
som hade stätta handerna så betydde  
det att man fick spåga dät
- 4) När en frant ar tyklen med till och  
upp sig betydde det att man skulle  
bli bartojnen

### Dödsvarvel

Drömes det om ett nyfäst barn  
fick man säkert höra talas om någon  
som var dät nyigen

När kyrkofolket för i församlingen gick hem från kyrkan brukade man se efter hur de gick, om de fram som procession då klen det snart ett tektåg från det hälle de gick åt Begravningsbruk.

Jag såg en gång en gammal kvinna katarina Andersson boende i Uddårsna Långsta och backen. Det var i slutet av 1880 talet. Kasta en eldbrand efter en grändrost. När hon föddes till kyrkogården. Jag frågade varför han gjorde så. Han sade ja den där han går nog igen ommars.

Min mormor stekte stumpar som skulle ha på sig, när hon dag Han talade även om, att hennes far som var bende i Flensbata Tinnvalla socken var även smickarkunnig och gjorde sin egen likkista så länge

hon var omälac tyckte de ej det var så hemskt men sen han blev mälac snart tyckte de det var litet hemskt.

Andra slags förebud. Tydlor

Då man tager en gylta av elden och det likasom grötar i röret så man utsatt för färlig

När det fräser och sprutar något avantigt i nedden i spisen är någon i sjänade

Om det singer i örat, ber man mä gam gissa vilket är det singer för. gissar han då rätt talas de så om en gissar de fel talas de illa om den frågare

Gå baklänges fick man ej, när man var barn. Då sade de alltid, nu skjutna de sin mar till kyrkogården

J mitte föräldrar hem och de skinnstap socken  
min jag att, när en ha hade halvat skulle  
han ha gjunt ratten att de ska och de  
lades: i hande kunnin 8 kinder nyg  
8 rödlökar, lökarna skulle stäas sönder  
med en borsten, vilken även fick  
ligga kvar i ämbaret, med han drack,  
men denna led försann så små  
ningam.

Om Arman  
En grannfuru till oss Lisa Andersson  
i Böckstada har tatat om för mig,  
att han och en systers barn inte får  
att pracka på. hennes föräldrar bodde  
då i Skogbakarna Landerya socken  
de gingo då till en äng, som här  
till en gård som heter Hårr i St. Lars  
socken. och skulle der gå över en gård  
gård. så andra sidan står en arm  
som rest sig upp och stod på stegen  
ten. han hade lång man som var  
här eller taget och ett brett bufande

De blev pådda och gaf sig iväg hem.  
det nästa var, sade han, att de ej ville  
tro, att det var sanning jag har även  
hårt system som var med lata om utsam.  
ma system som var med. hette denna

### Bayjard

Så hade även hennes moder tatat om  
en händelse med en arm. Sam ung  
fena de modern i Skeda socken  
i granngården der han fena de,  
var en dräng, som skulle stå i skjen  
en arm, men det misslyckades, han  
slag den en bit av sterten han fick  
den under sammanen ofta se armen  
och det var ratet som arm han får.  
fåga han om. "de nu kommer min  
lille arm igen" brukade han säga,  
när han fick se han arm men  
så en dag hade han frugit upp  
i en tatserinna (hur han kunde  
komma dit förstär jag ej),

och när drängen går in i slugan,  
bet han honom i hufvudet och honom  
slag av bettet.

Esa Andersson som hade fänat på  
en gård i Skeda der de skulle  
bygga ny kaugård, när så den  
gamla låugården rees ner tillade  
de i trästen till Kåladugården  
en fäntad och som var med,  
lagde i ett barrat hål och sen  
var en plugg slagen i hålet.

### Sloringar

Jag har hört talas om Sloringar  
och ären sett sådana. en ring av  
små svampar runt om, gräset  
är grönnare och frodigare just där  
svamparna står, det finns som  
samt är ånda till 3 a 4 meter midt  
över. emellertid här var och en adla  
sig att trampa ner svamparna

i en sådan efring man slida  
Ålydelig i hålet.

Jag kommer ihåg en samma sam  
som vi kaste nygnar vi hålet i kusa  
gånna, när jag var barn

Ett och två

Da meg gå

De i fyra

Da meg bie

Tem och sesc

Här valt gåso

Sju och åtta

Sam te mätta

Mo Dio

Slupe Die

Slupe Toff

Slä Näs i golf

Stettan Gården

Sticke Gården

Femton sioctan

Wattna hanta

Suttan acentan

Lope gata

Mittan guge

Stranken Lyale eller Lyge

Sjogoen Sjogowa

Nu får jag gå.

Häna med hämläst. deligenhisk.

Gustaf Fredrik Palmqvist f. ob. Delisöknings  
huse (Delisökningsen <sup>Storings</sup> jag nog ej <sup>Storings</sup> <sup>men det kanske går att förstå det andra</sup>)  
blev på gamla dar farare i mat för-

älsrahem: han tarade de om för oss

att han en morgon vica & liaren

vi Pyrosobalmen i Rydstas äkte förbi

en häna som drag ett hämläst

han frågade henne så vort ska om

ville fråga om med det den storslänset

han hade då svarat: Linskypping <sup>(Hil)</sup> drages

Saga.

Folkhaga

Huset var tok bentact av baka bafvare

Det var en gång en fätlig veduggare

som hade barn På sammaren bleo

de av moeen skickade ut i skogen

att plöcka bär, som de sedan skickade

le säga för att få penningar till

mat. Så en dag de kanno hem

hade de varit näran att gå bort

sig i skogen men kom åter på rätta

stigar hem Dagen derpå närdäster skulle

ut och plöcka bär befallede modern,

att de skulle taga en påse

äster med sig och kasta ut, den

de gingo fram, de gjorde som

modern sagt, på och sträckte ut

äster, den de gick fram. På öfstenen

skulle de vandra åter till hemmet,

men till deras stora förskräckelse varo

äterna försvunna, de hade ej tänkt

sig, att fågarna kunde placera  
sina ärtarna. Vad skulle de nu göra  
sig till. solen hade redan gått  
ned, och skogen var stum och mörk.  
Flickan började gråta, ty hon var  
trött och hungrig, men gossen höll  
målet uppe. De gick vidare och  
höll varandra i händerna men  
i stället för att komma på bättre  
stigar, följdes de sig allt mer  
och mer in i den tätare skogen.  
Men så till sist kommo de till  
en gammal koja. röken steg upp ur  
skorstenen och blevo glada, att de  
hittat en människoboning, sedan  
när de så kom närmare, varnade  
de de, att stugans tak bestod  
av bara karvar. men nu blevo  
de ännu gladare. här skulle de  
göra med sig hem till far och  
mor och de andra som gammalt

karvarna, och så kunde de även  
få äta sig mätta, innan de åter  
gav sig ut i villande skog. De hittade  
genast en stige, som stöc uppst  
mot vägen, först prack en upp efter  
med flickan, och de började genast  
plöcka till sig av de sköna karvar-  
na. Med en gång de så här en  
krasande stamma, som säger: vem  
är det som sitter på mitt karvark?  
"Bara ett par fåglar", sade pappan.  
"Jag ser vad för sort fåglar i ären"  
sade trollpuckan, ty det var en så-  
dan de kommit till. Glöm högg  
då tag i benena deras och drog  
ner dem i stugan. nu började  
de förstå, att deras timmer var  
slagen. Det var en hemsk stuga för-  
en gryta hängde över elden i 2 fem  
kedjor, och förte hon någon  
trall om olycka. en kvatt satt upp-



kyrken på Trällydarnas ascer och  
hans gråna ögan bytte menskt,  
och annu hemsbrare var Trällydarnas  
med sin lilla bratiga näsa  
och stora rinnande ögan. Barnen  
ville staret gå oerifrån, men träl-  
lydarnas strattade häfnfullt, smack  
hade med tungan och sade: "ni  
var ena magra människans  
men ni skall nog bli fetar". Så  
skuffade han in barnen i ett mjölk-  
kylle. "nu skall ni få söt mjölk  
och nötkärrnar, så ni blir fetar se-  
dan skall ni stekas". De blevo så  
fästräta och bädo alla helgan  
betyddar sig. Så fick de äta söt mjölk  
och nötkärrnar dagen om. När 8  
dagar gått sade Trällydarnas: "stök  
sit ett finger mågan av" er får  
jag se om ni blivit fetar. då stöck  
kyrken ut en träpinne, som träl-

hacern står i ätan magra" sade 29  
han. nu fick de dubbel så mycket  
söt mjölk och nötkärrnar. När 9 dagar  
gått, kom Trällydarnas åter och vänta  
från: "stök ut ett finger fingra se  
om ni blivit fetar". åter stöck kyrken  
ut en träpinne. Han spottade och  
fräste av aneska. då åtrades åter  
portionerna med söt mjölk och  
nötkärrnar, ~~han~~ gick ut åter en  
lång lång tid, ja, så lång, att  
barnerna trodde att de suttit der  
i många år. barnen hade blivit  
feta och präktiga. En dag släpper  
han ut dem i stugan och får till  
sin glädje se att de äro stekfärdiga  
med ett kurrar de låte släppen  
han åter in och ni påger in  
mågan skall ni stekas" de blevo  
då så bedrövrade, tänkte på Far och  
Mam som de aldrig skulle få se mera

och så det hemska, att de skulle stötas  
ellen gassen han var ar ett hvirligt  
mod. han blev snart glad igen.  
och sade: "väre kunde det vara, och  
det sei väl någån säc" Tidigt på  
morgonen började trappan elda  
ungnen. när den så var lag om brunn,  
släppte han ut barnen, pojken skulle  
färdt in i ungnen. "Sätt dig nu på  
gressen", befälde han, pojken trädde  
ej annat än tyda, hur man än står  
sig slag han ar gressen. han bad  
de trappan sätta sig upp på  
gressen, så han fick se hur man  
skulle sitta. han gade så och vris  
var pojken tillreds att gjerna ungs.  
luckan och in i ungnen med heme  
Och stängde luckan. nu vara de  
fria, ut och hem till far och mor  
var deras första tanke. När de kom,  
mo ut, förstade de att de varit länge

hos trappan, by skammen lag  
skinande, der solen tillade fram  
mellan träden, men hur skulle de  
bita hem. Då får de i det samma  
håra fåglar, som gräträdig i mat  
Öster, ga mot öster, som solen nyss  
var uppgången var det ej varit  
att veta var öster var, och innan  
solen brade nattet sin middag  
häger, var de hemma hos far och  
mor, som trädde att de aldrig  
skulle få se dem mera. Och de blev  
mycket lyckliga. Och äro de ej ännu  
så leva de än i dag.

Sist, bok! eller kort berättas  
av äldre person?

Jag kommer idag en bra, som jag  
närde sjunga för ungfar en 46 år sen  
När en är bra enfar mig till sitt  
inneträde, men jag kanske ändå ska  
lysteterna den. Traigen felar det någon  
res i brynan, som jag glänt  
Folkvisa. +

Det barn jag kaffer mårat uti

Rosendlund.

Fins ingen, som mig bygger för att  
läsa mig igen under tiden

Äckel hära du min brader ifrån

Rosendlund

Har du guldskedar fem, så gif mig en  
För att lösa mig igen  
Under tiden

Jag nog så har jag guldskedar guldskedar  
fem,

men ingen vill jag giva för att

läsa dig igen  
Under tiden

Äckel hära du min moder ifrån Rosendlund  
Har du guldskedar fem så gif mig en  
För att lösa mig igen  
Under tiden

Jag nog så har jag guldskedar guldskedar  
fem.

Men ingen vill jag giva för att  
läsa dig igen  
Under tiden

Äckel hära du min brader ifrån  
Rosendlund.

Har du Guldskedar fem så gif mig en  
För att lösa mig igen  
Under tiden

Jag nog så har jag guldskedar guldskedar  
fem,

men ingen vill jag gifva för att  
läsa dig igen  
Under tiden.

och här är du min syster i sin Rosenlund  
Har du guldbanden fem så gif mig ett  
för att läsa mig igen  
Under tiden.

Jag nog så har jag guldbanden ja guldbanden  
fem.  
men inget vill jag gifva för att läsa  
dig igen  
Under tiden.

och här är du min fastän är i sin Rosenlund  
Har du guldringar fem så gif mig  
en för att läsa mig igen  
Under tiden.

Ja nog så har jag guldringar guldringar  
fem

Och alla vill jag gifva för att läsa  
dig igen  
Under tiden.

Väderlekarna m.m.

När katten och hundar äta gräs här det  
snart regn

När fågarna baka mot natten  
här det dödsfall i huset

Om det blivvinsan, för man vänta  
något främmande  
att dränna om ommar betygar  
gjutorn och känd  
därför att dränna om fiske

När katten sover på hjernan här det suck

När grängöningen <sup>kommer</sup> fram i häd  
gärarna <sup>kommer</sup> här det snart regn

När fötterna <sup>kommer</sup> här om vintern blir det  
mullnaden

Da <sup>förvar</sup> färsar däna snarigt starkt  
blir det anslag i rådet

Da färs gö lägna här tydligare pr  
järnvägs lägna

långt kall är i vintergå faller bli  
det ändring i vädret

Om det frästa i utrusena, när det är  
kallt blir det snart mildväder

Flyger snarorna lågt blir det regn!

men flyger de högt, blir det vackert väder

Om skotarna bygger högt, blir det varmt  
sammnar, bygger de lågt blir sommarens  
var.

Skammen brakar och kajar fram i stora  
flodrar, blir det regn! och sätter en  
krika sig i ett krasa blir det säkert  
igen regn

Skammen det fram mycket grådar på  
gråttarna blir det också regn  
Regnbåge på aftonen betyder vackert  
väder.

Margan och vatten kallt och snöväder  
kallt natt eller kallt

Liten mängd av bygnen snart vakt

Har mängd av litet vakt.

När jengrypar snöta blir det regn  
När det brakar i snöarna på sjöarna och  
snöar i stuguknutarna är det ej långt  
till mildväder

När träden tidigt faller sina löv på  
bäcken blir det en blid vinter men sitta  
lävorna på länge blir det en kall vinter

Allt kallt om Isgrödet vid en bondgård  
är tursamt, snön skall även ge dem nytt  
isblom. "Ja människan spår och Guds skäl  
skall bar man ej hata, är man snäll

sitt dem, <sup>och</sup> när man tur med kreaturen  
ett ha en back i ladugården är bra,

isgynnet om korna vill hata kall.

När man bakar kall, skall man  
gräda några av de små kall som bli  
snar in i ringen det skall man ge

Korna allt isblom, så kall de ej kall.

Fästa myll en grå myll skall  
man kalla även kornen på korn  
vet jag ej. Detta är så sant, som jag minns  
från min barndom och ungdom

Vreatur, häst, sjukdom

Här i Boo hade vi en häst, som hade  
sitt intran. Bondebränd socken  
fins en Lantbrukare som kunde ta  
bort. han blev bedd att komma, ty man  
hade, att han skulle veta om någon  
smörgå eller salva, som var bra. När  
han kom till hagen eller hästarna gingo  
på samman äfter han uttill och alla  
möjliga fasoner, der. detta kunde för  
en 10 år sedan. Men inkarna blev kvar  
på hästen.

Själsspällingar, baren.

August Wilhelm Pettersson från Hatt  
gatena Haka socken född 1833 nu boende  
i Marieberg St. Lars. har talat om för  
mig, att på Malmskogen begrafnes själ-  
spällingar efter vad hans far berättat.  
Der fins än i dag en Tall som kallas  
för Sundbergs Tall efter en gälsnärare,  
som ligger begraven straxt intill ett det  
fanns en base i Linköping, det visste

han. han fläddes hästar och skallar men om  
han begrafde själspällingar hade han  
gj. härt.

Trollkäring

Han mindes även en riklig släde  
käring, som bodde i Örskällan Haka  
han var allas sträck, ty han kunde  
göra vad illa, han ville som till  
exempel en bosse, som bodde i Tokarp,  
som var både vårbargad och välfoistens  
dij på alla vis. men han fram till  
arans med Bengta i Örskalla.  
så var hennes namn. Bengta lovade  
att göra så mycket, så han skulle  
bli utfattig innan han dog  
Och mycket rikligt Bäde han  
gjell och hans som bärgade sarpa  
och stafva och han blev en utfattig  
man.

Lyste

August Pettersson stannar. han  
redogjorde och för, hur det kom till

Min mor sade <sup>helt</sup> hon om Malena.  
 hon gick i gårdarna hos bönderna  
 och brötade linet åt dem, ty får hade  
 nästan alla bönder i Skåla en lina  
 åker. Hon var då och brötade lin när  
 en gård, der de hade en son som  
 slammade. Det sade eller Malena  
 att härma pojken, hur det nu var  
 så brödde han sjelf, att som han  
 var bröfande barnet just gricknade  
 till lif i samma stund. August Peller-  
 son var det barnet, som väntades  
 Ingen av hans syskon slammade  
 Han talade även om, att när han  
 var pojke, fick han hjälpa sin far  
 att bräcka såd med slagar. Skålan  
 I på natten fick de bära träningen  
 Rys hållas i en skepparm och tömdes  
 elot på det var besyrningen. Samtliga  
 hade även tjänstgör i en lada

Jå talade hon också om en gutte som  
 även bodde i Skatgärdena, Skåla. Det var  
 i 20 ungdom. Gutten hette Jakobson  
 och var hemma i alla brölloster  
 Han kunde även säga långt lånt  
 vad nåderle det skulle bli på, och det  
 slag såkert i Jakobsons hus skulle få  
 barn och var mycket sjukt. I gick då  
 ut och satte tjugarna i en kuggkubb.  
 Men det tillgick fick ingen se. Husen  
 fick straxt efteråt ett barn men det  
 var dödfött, men kuggkubben den  
 låg rennare med i t. X väl = varken.

### Släkterna

Skåla gammal har det visst varit gott  
 om får. Jag kommer just ihåg en som  
 hette Mar Wigg eller Wiggen  
 Han bodde ej långt från Skuldestadby  
 i Skuldestad socken. Jag vet ej så mycket  
 om henne, men jag kände talas om,  
 att när de slagade och i byn, såg



de alltid efter att Wiggan ej var på väg till, ty var det, så det lärde henne in, kunde man göra så mycket, så blodet ej rann av djuret. det hade hanat, att det ej blev någon slagt anden dagen ifall Mor Wigg kom, utan slaktaren fick gå hem och komma igen nästa dag.

- - - - -

Jag minns ären att det var en Gjenste flicka som Gjenade vid en gård i Linnestad som förlorade en svart silkes-sjallet. Flickan gick till Wiggan och bad om hjälp att få reda på sin sjallet. "Gå du hem och sök den ligger något härat och blottat, den är ej stolen, och mycket riktigt hittade han sjallet i en nyöthsa samling på en hylla och ej begagerades flickan som hette Hulda Nilsson har själv talar om det för mig.

Jag sänder nu flera av min favoriter men jag hoppas att de ska bli så gammalt och smutstigt att det är ju inget snyggt att få med till Lina. Smellertica ber jag om ursäkten så gärna att vad som kanske ej är så sande ej behöver komma för flera år om ursäkten ögon. Den der visan som börjar om Måsten Palm kanske en del varar ej är så bra men det blir som om ursäkten själv tycker.

Så har jag en visan olitad av en beväringssman och tillagmad för i J. 5. 1899 nu maskinskriften hos cd. B. 1899

Stockholm

Så är det verkar vid en Lagman Holmströms graf 1835

Den trånga vistelsen som varit min Moss är också med

De folkvisor med noter, som jag sam-  
des nu viste jag knappast att jag hade  
när jag skickade de förra men det  
är nog många gamla bra bitar och såkert  
är det nog melodier från vårt landskap  
och så

Det var intressant att höra att fem  
stycken som var med i Östgötens prästämne  
särskilt i de nya samlingar. Det skulle vara  
roligt att veta om Fru Klara Karlson  
även är ibland dem

Med Högaktning  
Lisen Jönasson  
Boo Hårslberg

Reg. nr.

|                                         |    |
|-----------------------------------------|----|
| Staffares = vira                        | 1. |
| Fullekar "Sjöanna Lunde"                | 1. |
| " " "Vaga saet."                        | 1. |
| " " "Kunde skor."                       | 2. |
| " " "Gomma pringar"                     | 2. |
| " " "Såja var"                          | 2  |
| " " "Pucklösnigar"                      | 3  |
| " " "Kärra stjärnor på knivar"          | 3  |
| " " "Opa tunnverstok"                   | 3  |
| " " "Hälska" (sungen på en svensk song) | 4  |
| " " "Kärra" (sungen i veckan)           | 4  |
| " " "Sara" (i prästen)                  | 4  |
| " " "Sjelsövning"                       | 5  |
| " " "Pärskåft"                          | 6  |
| " " "Hälsa"                             | 6  |
| " " "Blomsterkrans"                     | 6  |
| " " "Majeldar"                          | 6  |
| " " "Väskelit"                          | 6  |
| " " "Fru Klara Karlson"                 | 7  |

1603

1603

# Register

|                                          |     |
|------------------------------------------|-----|
| Rippa Lued                               | 11  |
| Häist Lued                               | 11  |
| Petta i eggen på Lien                    | 11  |
| Musel                                    | 11  |
| Popvatten hällas den gräset var längst   | 11  |
| Mamma som fått band, kallas på hennes    | 12. |
| Omhetta                                  | 12  |
| Fyktigubben                              | 13  |
| Martan på sig, tursant                   | 13  |
| Falkmedel                                | 13  |
| Onk bet                                  | 13. |
| Apkammrat eller avklippt hår             | 13. |
| Omman                                    | 13  |
| Träpöjiekotens ämnen på sig              | 14  |
| Påttu för att gå var da. kasttullat      | 14  |
| Nostalig ojn, kläder, vita fjällen       | 14  |
| Hidkländ på egenom                       | 15  |
| Värter, vilken fläcklar det svenska med. | 16. |
| Tekotet för kungens spehän               | 16. |
| Tätta handviken i byggnaden              | 16  |

Tagister!

Tagister.

Tagister.

Tagister.

Tagister, som skulle vara på

Tagister, som skulle vara på

Tagister

Tagister

Tagister

Tagister (nyckel i kärlek)

Tagister

Tagister

Tagister

Tagister

Tagister, som skulle vara på

Tagister

Tagister

Tagister

Tagister

17

17

18

18

20

20

22

23

24

25

28

28

28

28

29

29

40

Stamning

Borvante

Froalkunnig gubbe

Mok gumbad

Migge gjorde så att blodet rann  
av öjnet.Migge kunde laga söla på bort-  
läppar och stulet

Borvante

40

40.

41

41

42

42.

43.